

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Iure Patronatus. Titvlvs XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

nitus) hoc fuerit observatum, nisi in illorum fundatione securus constitutum fuerit, seu per electionem sit de recto re locis hujusmodi providendum. Sed eorum gubernatio viris providis, idoneis, & boni testimonii committatur, qui sciant, velint, & valeant, loca ipsa, bona eorum, ac jura utiliter regere, & eorum proventus & redditus in personarum ulti miserabilium fideliter dispensare, & quos in usus alios bona prædicta convertere præsumpto verisimilis non exigit: in quibus suis obteffatione divini judicii illorum, ad quos dictorum locorum commissio pertinet, conscientias oneramus. Illi etiam, quibus dictorum locorum gubernatio seu administratio committetur, ad instar tutorum & curatorum juramentum præstare, ac de locorum ipsorum bonis inventariis & confidere, & ordinariis seu aliis, quibus subsunt loca hujusmodi, vel deputandis ab eis, annis singulis de administratione sua teneantur reddere rationem. Quod si fecus à quoquam fuerit attentatum, collationem, provisiolem, seu ordinationem ipsam carere determinimus omnium robore firmatis.

Declarat constitutionem non extendit ad hospitalia religiosorum vel militarium ordinum, b.

Præmissa vero ad hospitalia militarium ordinum, aut religiosorum etiam aliorum extendit minimè volumus: quorum tamē hospitalium rectoribus in sancta obedientiæ virtute mandamus, ut in illis secundum suorum ordinum instituta & antiquas observantias providerent pauperibus, & hospitalitatem debitam in illis tenere procurarent: ad quod per superiores eorum arcta b distingue cogantur, statutis aut consuetudinibus quibuslibet non obstantibus in præmissa.

Conservat antiquas consuetudines talium locorum, circa divina officia & sacramenta. Iean. And.

Ceterum nostra intentionis existit, quod si qua sint hospitalia, altare, vel altaria, & coemeterium ab antiquo habentia, & Presbyteros celebrantes & sacramenta ecclesiastica pauperibus ministrantes, seu parochiales rectores confuerint in illis & exercere præmissa, antiqua consuetudo servetur, quoad exercenda & ministranda spiritalia supradicta.

DE IVRE PATRONATVS.

TITVLVS XII.

CAP. I.

Si presentatio ad ecclesiæ per patronos ecclesiasticos, in quibus ipsi non confuerunt omnia nec a supportare, non assignetur inter terminum competenter congrua portio, diocesanum eam assignare debet. Quod locum non habet, quando contra sunt per patronos supportanda. b.d. Iean. And.

Clemens V. in concilio Vienensi.

Vtitutio, quia ad ecclesiæ aliquam quemvis etiam ad exemplorum præsentationem admitti consuetudine non obstante contraria prohibet, nisi præsento de preventibus ejusdem ecclesiæ, talis coram diocesano portio fuerit assignata, unde iura possit Episcopalis solvere, & sufficieniem habere congruam, sicut expedit obseretur, ipsam declarare, ac d quodam adjictere confulta hujusmodi faci concilii approbatione providimus. Diocesanis sub obtestatione divini judicii districtus inhabentes, ne præsentatum aliquem per quamcumque personam ecclesiastica juri præsentandi ad ecclesiæ aliquem habentem admittant, nisi intra certum terminum competente, per diocesanos & ipsos præsentibus præfigendum, ipsi præsento erit coram eis (ut præscri-

a al. Inventarium. b al. ecclesiastica. c al. sta: in illi partibus, &c. d In antiquiorib. codicibus constanter legitur ita: acci quendam, &c. e al. Episcopos.

bitur a) congrua de preventibus ecclesiæ portio assignata. Quam si forsitan iidem præsentantes inter terminum ipsum assignare neglexerint, ut factum commisceat præsentato, statuimus, ut exinde diecessantib. presentatum (nisi aliud canonicum obstat) admittere, & in postnam præsentationem ad diocesos ipsos potestas assignationis hujusmodi devolvatur. Præsumptius autem diocesantis eidem, sub ipsius oblatione divini judicii, ipsorumque conscientias oneramus, quod in moderationem portionis b ipsius debite facim, nec odio vel favore, vel alia in pluri vel minor in illam scientie excedant. Sanè in prioratum vel illorum, tam regularium, quam secularium locum cedem, in quibus religiosi vel alii, ad quos eorum causa pertinere noscuntur, prædicta consueverunt oneris portare, præmissa nullatenus obseruentur: sed omnia, qua ecclæfarum ipsarum perpetui President, aut vicariis incumbent, si dicta eis assignatio fulvet, religiosi & alii supradicti plenè subire, ac Presbiteros, seu vicarios ipsos decenter traducere, necnon sufficienciam eis præstare sufficientem & congruam remanentur. Ad quæ omnia integraliter adimplenda, & nullimum ad observationem debitam assignationis per diecesanum in casu alio (ut præmititur facienda religiosos prædictos, & alios quoslibet a diocesi cedentes ecclesiastica volumus censura compelli. Non obstantibus exemptionibus aut aliis quibuslibet privilegiis, consuetudinibus, vel statutis, quæ circa præmissa, vel eorum aliquod religiosis ipsiis aut aliis, in nullo vide mus suffragari.

CAP. II.

In plures heredes unius ex pluribus patrum transiij patrum per stirpes. b.d. Iean. And.

Idem.

Plures & ab uno ex patribus ecclesiæ relichi heredes, vocem duxata unius habeant in præsentatione rectoris. Et (ut facilis provideatur ecclesiæ) nonconveniens reputamus, patrons ipsos inter lepros libere convenire, de rectore ab eis alterius vicibus presentando: Quibus etiam ex eadem causa permanent, ut plures ad vacantem ecclesiæ posint eo modo presentare personas, quod una ex eis eligi per Episcopum valeat & admitti.

DE CENSIBVS. EXACTIÖNIBVS. & PROCURATIONIBVS.

TITVLVS XIII.

CAP. I.

Religiosi subire tenentur onera, que incumbunt ei in eis ante hoc Concilium acquisiti: nisi privilegio, excepto velia in iusta causa leviorum: que privilegia vel exemptiones non possunt in ecclesiæ post Concilium acquirendu. b.d. Iean. And.

Clemens V. In Concilio Vienensi.

Cum sit naturæ consonum, illos non reculare onera, qui retum commoda complectentur, nec in perpetuum valitura constitutione sancimus, ut religio & quicunque pro monasteriis & ecclesiæ, qui ad eos quoconque sint titulo devoluta, procurationes legatorum sedis Apostolicæ, & iura Episcopaliæ, & alia prompte solvere studeant: nisi forsitan sedis Apostolicæ privilegio, exemptione, vel alia causa legitima, ab his sevaleant excusat. Privilegia vero, seu exemptiones habiendi ad monasteria, seu ecclesiæ, quæ ad eos obvenire continget, in posterum volumus non extendi.

a al. Præmititur. b al. pensioni. c Dilectionis yd. Lambertini, de jure patrem, art. 12, g. 1. par. 1. num. 3.

CAP.